

[Lawaetz]

nogle om end sparsomme, nogle beskedne skattelettelser, så havde virkningen været endnu værre for borgerne.

En ting, der ikke har været nævnt i dag, når man taler om det forlig, der er lavet, er, at man har ændret forhøjelsen af betalingen til A-kasserne til betaling til en uddannelsesfond, og hvad betyder det? Naturligvis er man ked af at belaste danske arbejdspladser med nye udgifter, men man ser lidt mere positivt på det, fordi man bruger de ca. 1,3 mia kr. til noget konstruktivt, til uddannelse, som parterne skal blive enige om. Det er en formildende omstændighed. Det er altid taknemligt at være op med disse kæmpetal, som ingen forstår alligevel.

Jeg værdsætter hr. Stavads indledning, hvor han sådan set sagde – det har jeg aldrig hørt før – at fremskridtspartiet er sejrherre i denne sag. Det taltaler os med den slags udtalelser. Men jeg synes ikke, at vi skal prale i forhold til nogen andre. Hvem har egentlig vundet? Det har sådan set erhvervslivet. Erhvervslivet har vundet, fordi det har fået arbejdsro.

Jeg vil godt sige til fru Anne Grete Holmsgård, som naturligvis ser det hele som noget negativt, fordi hun just ikke varetager erhvervslivets interesser, at jeg er helt uenig med alle teoretikere, vismænd og hele historien, der tror, at der bliver større arbejdsløshed. Jeg tror på, at det, man lavede i mandags, betyder, at der bliver mindre arbejdsløshed, for der er ganske enkelt sket det – vi skal lade være med at skændes om, hvem der er skyld i ditten eller datten – at man i dag har optimisme. Erhvervslivet har fået positive signaler, så at de siger: ja, nu kan vi tillade os at købe den maskine, nu kan vi tillade os at bygge lidt.

Hvem er det så, der har vundet? Det kan jo være lige meget. Vi tager meget gerne den del af æren, som hr. Stavad tildelte os, det siger vi tak for, men det er så ligegyldigt. Det, det kommer an på, er, at det kører stille og roligt i det lille land, så folk får lyst til at bestille noget og får lyst til at investere. Derfor er fremskridtspartiet tilfreds med lønningen, selv om vi kunne finde på en hel masse andet, som vi gerne havde set gennemført.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Der var et enkelt ord, hr. Lawaetz glemte i forhold til »sejrherre«. Jeg sagde, fremskridtspartiet var denne rundes spillen sortepers »taktiske sejrherre«, og det vil jeg gerne ønske fremskridtspartiet til lykke med. Midt i det tragikomiske kunne man ikke lade være med at more sig over, når fremskridtspartiets gruppe og hr. Dohrmann fangede statsministeren på det forkerte ben gang på gang. Men desværre må jeg sigt til hr. Lawaetz, at realiteterne – og det er det, der står tilbage – er jo, at fremskridtspartiet i modstrid med, hvad man altid har sagt, i modstrid med det, som man selv har sagt man er valgt til, har accepteret skattestigninger på ca. 6 mia kr. mod at få en lettelse på 660 mill. kr. – eller, som hr. Bernhard Baunsgaard mere konkret opgør det, 240 kr. om året eller 70 øre om dagen.

Hertil siger hr. Lawaetz: vi har også fået en forhøjelse af folkepensionisternes bundfradrag. Her tror jeg, at hvis hr. Lawaetz tænker tilbage på det forslag til udskrivningslov, som regeringen kom med i 1982 for 1983, vil han erindre, at socialdemokratiet, det radikale venstre, socialistisk folkeparti og VS var enige om, at folkepensionisterne skulle have deres normale regulering, og det tvang vi regeringen til. Det ville de samme partier også have tvunget regeringen til i 1983 for 1984, uanset om hr. Lawaetz og fremskridtspartiet har krævet det eller ej. Vi behøver ikke at forhandle med regeringen om det – vi havde flertal.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg synes også, hr. Stavad og fru Anne Grete Holmsgård bør vide, at når man skal vurdere dette forlig, kan man f.eks. se på, hvordan det er gået på børsen. Børsen har vurderet forliget: stigende kurser, stigende interesse for at investere i erhvervslivet. Jeg ved godt, fru Anne Grete Holmsgård slet ikke betragter erhvervslivet som noget positivt, men hvis fru Anne Grete Holmsgård f.eks. havde investeret 200.000 kr. mandag morgen kl. 9, så havde fru Anne Grete Holmsgård tjent 5.000 kr. i dag. Det var endda i statsobligationer. Hvis fru Anne Grete Holmsgård havde investeret i erhvervslivet, så havde fortjenesten været større.